

Проповед на Неделя на светите Отци от Първия вселенски събор

Братя и сестри,

Днес чухме един от най-възвишените богословски текстове, предал ни думите на Спасителя, а именно част от 17 глава на Йоановото евангелие. Добре е всеки от нас днес да прочете отново тази 17 глава от евангелието според свети Йоан Богослов.

Тук, като продължение на Своята прощална беседа с учениците Си, Господ Исус Христос се обръща към Бог – Отец с думите от първосвещеническата молитва.

Наричаме тази молитва първосвещеническа, защото Великият Първосвещеник Христос – Главата на Църквата съзерцава ясно Своето спасително дело като вече извършено. С това дело на изкупление и спасение на света от робството на греха, смъртта и дявола, Богочовекът прославя Своя Небесен Отец.

В тази молитва Сам Христос казва, че даденото Му от Отца, Той дарува на Своите – дарува го като живот вечен.

Но какво е вечния живот?

Да сме с Бога, ще кажем ние.

А Христос уточнява – „**Вечен живот е това да познават Тебе, Единия Истински Бог и пратения от Тебе Исуса Христа.**“

Щом познаваме Христа, значи познаваме и Отца. Богопознанието е точно този вечен живот, за който сме призвани всички ние, които сме Христови.

Но как познаваме Бога? Познаваме Го със сърцето си в благодатната сила на тайнствата, познаваме Го в единението с Него в Светата Чаша. По никакъв начин не можем да кажем, че сме лишени от това богопознание. Напротив, Сам Господ казва: **“Който яде Моята плът и пие Моята кръв, има живот вечен.”** Ето великият дар на Изкупителя Христос – Изтребителя на преизподнята. Великият дар е Светото Причастие, за което или твърде малко знаем, или дори, знаейки, приемаме едва 3-4 пъти годишно. Това е само за наше изобличение. Защото това значи, че страним от препълнената с благодат Чаша на вечния живот.

И не само това, трябва да не лишаваме деца и внуци от спасителния дар на Христа. По-често да пристъпваме, по-често да се изповядваме, повече да четем жития и духовна литература. Защото имаме само един живот, братя и сестри, един живот, за да възрастнем до пълната възраст на Христовото съвършество.

Ето така богоумъдрени са днес честваните свети отци от Първия вселенски събор, които се бориха срещу погибелните ереси и лъжеучения, изковаха точните слова, с които облякоха вярата в ненарушима изказност, така както и до момента изповядваме тази апостолска вяра. Те не се бояха

да нарекат лъжеученията „ереси“ и „отклонения“, а колко много в днешно време се говори да сме толерантни и склонни към компромиси точно с тези еретически движения. Не смеем дори да наричаме нещата с истинските им имена. Не можем да казваме „католическа църква“ на общност, която е отпаднала от Христовото тяло преди 10 века. Не можем да наричаме църкви и християни, групи и движения, чужди на древното и непроменимо изповядване на вярата на онези 318 отци от НикеЙски първи вселенски събор. Не можем да говорим, че християнството е част от някаква универсална истина, обемаща в себе си всички религиозни явления на изтока и запада, съдържащи частици от истината.

Истината е Една – Христос, Пътя, Истината и Живота, Великият Първосвещеник, Който се моли за Своите следовници, като казва: ***“Отче, аз за тях се моля, не за цял свят се моля, а за Тях, Които си ми дал, защото са Твои.”***

Тези – Божиите, Господните, са апостолите и техните ученици и всички, които изповядват вярата като тях и се опитват да живеят живот в Христа. Дано и ние да сме сред тях, сред ония, за които Господ се моли да бъдат опазени от лукавия дух на света. Амин!

2019 г.